

koje ovisi o broju slogova prezimena: dvo- složna su prezimena najbrojnija, znatno su manje brojna trosložna i jednosložna, a kod ovih posljednjih javlja se problem vokalske kvantitete i kvalitete.

Polazeći od koncizno izražene konstatacije da je »naslov i uvod, i sažetak, i poruka djela; prva bitna i sabita obavijest o djelu«, P. Šimunović ističe stilističku i umjetničku funkciju imena u književnom djelu temeljeći se na osobnim imenima Nazorova romana »Pastir Loda«, koja razmatra sa sociološkog i povijesno-lingvističkog stanovišta, te dolazi do zaključka da je Nazor osobna imena za svoj roman odista majstorski odabrao i upotrijebio tako da su »imena, imenski obrasci i strukture imenske formule omogućili smještaj fabule u vrijeme i prostor«, tako da je svako ime u *Pastiru Lodi* svojevrsan stillem koji uvelike pridonosi stvaranju opće atmosfere tog izrazito mediteranskog književnog djela.

Prinose su u ovom broju dali još M. Mitkov, Lj. Stankovska, M. Argirovski, S. Georgijević, R. Zett, N. Rodić i R. Bošković.

Na kraju D. Čupić daje kroniku Prve jugoslavenske onomastičke konferencije održane u Tivtu (22—24. X. 1975), B. Grafenauer prikazuje knjigu Ota Kronsteiner »Die Alpendslawischen Personennamen«, *Österreichische Namenforschung*, Sonderreihe 2, Wien 1975, a N. Rodić rad Atanasija Uroševića »Toponimi Kosova«. Isti autor zaključuje broj nekrologom Milanu Budimiru, jednom od naših najpoznatijih i najsvestranijih filologa, opisujući njegov plodni životni put od Mrkonjić-Grada, gdje se rodio 1891, pa

preko školovanja u Sarajevu i Beču, političkih progona kojima je više puta bio izložen, do Beograda, gdje je djelovao i umro 17. listopada 1975. godine.

Nada Vajs

DODATAK ČLANKU

»Podrijetlo nekih novijih jezičnih termina u hrvatskom književnom jeziku: rječnik, točka, pravopis« (Jezik 24, 141—149)

Jedan me znanac upozorio da u svom članku ne citiram radnje Tome Maretića »Pregled srpskohrvatske gramatičke terminologije 17., 18. i 19. vijeka« koja je objavljena u *Radu JAZU* 243, 1932, 13—90. Istina je da je nisam citirao, ali ako se dobro pogleda taj Maretićev rad, vidjet će se da u njem manjkaju upravo podaci koje iznosim: *vrstopis* uopće ne registrira (premda upotrebljava Reljkovićevu gramatiku kao izvor), *rječnik* citira iz Stulija, Šuleka i Vuka, točku citira samo (*zajedno sa tačkom*) iz Mažuranića (1839, 1859), Popovića, Stulija, Šuleka, Zaharijevića (1874), a *pravopis* obrađuje od Stulija (citira dakako Babukića, Mažuranića, Vuka i Daničića). Na strani 24. dobro tumači postanje termina *riječna knjiga* i *slovoknjiga* (kalk prema *Wörterbuch*), v. u mom članku strana 142. Ovdje dodajem da o kolebanju Vuka Karadžića u izboru riječi za naslov njegova djela (rječnik, slovník, slovar) ima vrlo poučnu bilješku i P. Ivić u reprintu Karadžićeva djela (1966), pogovor 42—43, 53.

Valentin Putanec

V I J E S T I

HRVATSKO FILOLOŠKO DRUŠTVO — ZADACI I DJELOVANJE

U općoj društvenoj težnji za uključivanjem društvenih organizacija i udruženja građana u suvremene tokove našeg samoupravnog društveno-političkog sustava, za uključivanjem tih udruženja u Socijalistički savez radnog naroda kao njegova konstitutivnog dijela i za informiranjem javnosti o radu pojedinih udruženja, držimo da je potrebno iznijeti neke podatke o zadacima i djelovanju